

PARAULA I VIDA

ACTUALITAT

Sant Josep, sigueu un pare per a nosaltres!

«Salve, custodi del Redemptor i espòs de la Verge Maria. A vós Déu us confià el seu Fill, en vós Maria va dipositar la seva confiança, amb vós Crist es va forjar com a home.»

Oh, benaurat sant Josep, mostreu-vos també com un pare per a nosaltres i guieu-nos en el camí de la vida. Concediu-nos gràcia, misericòrdia i coratge, i defenseu-nos de tot mal. Amén.»

Amb aquesta bella **Oració** acaba el Papa Francesc la seva Carta Apostòlica «*Patris corde*» del 8 de desembre de 2020, amb motiu del 150è aniversari de la declaració de Sant Josep com a Patró de l'Església Universal. Una Carta que apropant-se la solemnitat de Sant Josep, convé recordar i meditar, especialment dins l'**Any de Sant Josep** que estem celebrant fins al 8 de desembre de 2021.

«**Amb cor de pare**»: així Josep va estimar Jesús, anomenat en els quatre Evangelis «*el fill de Josep*» (Lc 4,22). Celebrar la seva festa dins la Quaresma ens porta a demanar-li la gràcia de la protecció concretada en una real conversió a Jesús. Sant Josep va acompanyar des de Betlem, Egipte i Natzaret la llarga vida oculta de Jesús, com tanta gent que cada dia demostra paciència i infon esperança.

Josep és el pare que utilitza l'autoritat que la Llei li atorga, per fer un do total de si mateix, de tota la seva vida, a l'infant, l'adolescent i el jove adult que fou Jesús, i també com espòs i defensor de la seva Mare, la Verge Maria.

I destaca el Papa Francesc que Josep és el **pare en la tendresa**, el pare **en l'obediència**, el pare **en l'acolliment**, el pare **del coratge creatiu**, el pare **treballador**, i el pare **a l'ombra, des d'un eloqüent silenci**. Els sants ajuden tots els fidels a viure la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de la caritat. La seva vida és una prova concreta que és possible viure l'Evangeli i per això són exemples de vida a imitar. Sant Josep ens anima a imitar-ho «a través del seu eloqüent silenci», com diu el Papa. Callava i feia, sostenia, estimava i testimoniava exemplarment la seva fe, «contra tota esperança». Jesús va aprendre la tendresa de Déu en el seu pare Josep. En somnis, com a mitjà de manifestar la seva voluntat, Déu l'instrueix per a no tenir por de l'embaràs de Maria, per conduir a Egipte Maria i l'Infant, tornant després a Israel, i anant a Natzaret «advertit en somnis». A cada circumstància ell va acceptar-ho tot ben humil i va proclamar el seu «sí», ple de confiança. Acolli fins i tot el que no havia escollit, amb un gran coratge creatiu, i plantà cara a les dificultats. Era fuster i d'ell va aprendre Jesús, el valor, la dignitat i l'alegria de qui menja el seu pa treballant, participant en l'obra creadora de Déu. Fou pare castíssim que estimà sense posseir, deixant que el centre fossin Jesús i Maria. Vivint, en una paraula, la lògica del sacrifici com a do de si mateix.

Demaneu al Patró de tota l'Església, que sigui un pare per a tots nosaltres, que ens ajudi a caminar per la virtut i a viure el do de nosaltres mateixos. Que ens concedeixi la gràcia de les gràcies: la nostra conversió!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Jornada de l'Apostolat Seglar a Catalunya

Més de 200 persones de totes les diòcesis amb seu a Catalunya i Mallorca van seguir la jornada organitzada per la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar de Catalunya (CIAS) el dissabte 20 de febrer de manera online. D'Urgell hi van participar Mn. Antoni Elvira i alguns membres de l'Apostolat que ja havien participat a Madrid, en el Congrés de Laics de febrer de 2020. Mons. Xavier Novell, Bisbe delegat per a l'Apostolat Seglar a Catalunya, va saludar els assistents i emmarcà la jornada en continuïtat amb el treball realitzat darrerament, tant pel que fa al Congrés de Laics celebrat a Madrid el 2020 («Pueblo de Dios en salida») com amb les darreres jornades d'Apostolat Seglar de Catalunya i els cursos d'acompanyament per a laics, organitzats per la CIAS. La jornada se centrà en «Acompanyar la llibertat en Crist. L'acompanyament comunitari».

APUNTS PER A L'ANÀLISI

EL MANIFEST POSTHUMANISTA (I)

Discerniment ètic

La creença que l'ésser humà és el més valuós i digne de l'univers, la criatura més perfecta de totes les que componen el cosmos, és profundament qüestionada, però no solament pel transhumanisme, sinó, també, per l'animalisme. Segons ambdós corrents de pensament, la distinció entre ésser humà i animal és, tan sols, una diferència de grau, però no d'essència, de tal manera que la jerarquització humanista no té, segons

aquests corrents, cap fonament biològic.

Tant els animalistes com els transhumanistes critiquen, també, l'ús que es fa de l'expressió ordre natural en el pensament occidental tradicional, perquè hi veuen una manera de justificar la dominació de l'ésser humà sobre l'animal i sobre la màquina.

Segons els transhumanistes i els animalistes, l'argument de l'ordre natural és inconsistent, perquè sostenen

que no hi ha una naturalesa humana definida ni universalment acceptada, que no hi ha una essència pura de la condició humana. En aquest ús hi veuen solament la projecció de prejudicis, de tòpics i d'estereotips que tenen com a finalitat mantenir les relacions tradicionals de poder.

En aquest punt s'entreu, de nou, la complicitat entre l'animalisme i el transhumanisme. La superioritat ontològica, ètica i jurídica de l'ésser hu-

mà és posada entre parèntesi. Els animalistes defensen una distinció de grau entre els mamífers superiors i l'ésser humà i els transhumanistes defensen una diferència accidental entre l'ésser humà i la màquina. Com a conseqüència d'això, l'anomenada sublim dignitat de la persona humana, base essencial de l'ordre jurídic vigent, és sotmesa a una profunda discussió.

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

San José ¡un padre para nosotros!

«Salve, custodio del Redentor y esposo de la Virgen María. A ti Dios confió a su Hijo, en ti María depositó su confianza, contigo Cristo se forjó como hombre. Oh, bienaventurado José, muéstrate padre también a nosotros y guíanos en el camino de la vida. Concédenos gracia, misericordia y valentía, y defiéndenos de todo mal. Amén.»

Con esta hermosa **Oración** termina el Papa Francisco su Carta Apostólica «*Patris corde*» del 8 de diciembre de 2020, con motivo del 150 aniversario de la declaración de San José como Patrono de la Iglesia Universal. Una Carta que acercándose la solemnidad de San José, conviene recordar y meditar, especialmente en el **Año de San José** que estamos celebrando hasta el 8 de diciembre de 2021.

«**Con corazón de padre**»: así José amó a Jesús, llamado en los cuatro Evangelios «*el hijo de José*» (Lc 4,22). Celebrar su fiesta en la Cuaresma nos lleva a pedirle la gracia de la protección concretada en una real conversión a Jesús. San José acompañó desde Belén, Egipto y Nazaret la larga vida oculta de Jesús, como tanta gente que cada día demuestra paciencia e infunde esperanza.

José es el padre que utiliza la autoridad que la Ley le otorga, para hacer un don total de sí mismo, de toda su vida, al niño, al adolescente y al joven adulto que fue Jesús, y también como esposo y defensor de su Madre, la Virgen María. Y destaca el Papa que José es el **padre en la ternura**, el padre **en la obediencia**, el padre **en la acogida**, el padre **del coraje creativo**, el padre **trabajador**, y el padre **a la sombra, desde un elocuente silencio**. Los santos ayudan a todos los fieles a vivir la plenitud de la vida cristiana y la perfección de la caridad. Su vida es una prueba concreta de que es posible vivir el Evangelio y por ello son ejemplos de vida a imitar. San José nos anima a imitarlo «a través de su elocuente silencio», como dice el Papa. Callaba y hacía, sostenía, amaba y testimoniaba ejemplarmente su fe, «contra toda esperanza». Jesús aprendió la ternura de Dios en su padre José. En sueños, como medio de manifestar su voluntad, Dios lo instruye para no tener miedo del embarazo de María, para conducir a Egipto a María y el Niño, regresando después a Israel, y yendo a Nazaret «advertido en sueños». En cada circunstancia él lo aceptó todo muy humilde y proclamó su «sí», lleno de confianza. Acogió incluso lo que no había elegido, con un gran coraje creativo, y plantó cara a las dificultades. Era carpintero y de él aprendió Jesús, el valor, la dignidad y la alegría de quien come su pan trabajando, participando en la obra creadora de Dios. Fue padre castísimo que amó sin poseer, dejando que el centro fueran Jesús y María. Viviendo, en una palabra, la lógica del sacrificio como don de sí mismo.

Pedimos al Patrón de toda la Iglesia, que sea un padre para todos nosotros, que nos ayude a caminar por la virtud y a vivir el don de nosotros mismos. Que nos conceda la gracia de las gracias: ¡nuestra conversión!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Assemblea de Mans Unides presidida per Mons. Vives

Mans Unides d'Urgell va celebrar la seva Assemblea diocesana el passat 20 de febrer en format telemàtic, que fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i la Presidenta diocesana Sra. Teresa Cabana. També hi va participar Mn. Lluís Eduard Salinas, el Delegat episcopal diocesà i Rector de La Massana al Principat d'Andorra.

Amb una pregària i una exhortació de l'Arquebisbe a superar les dificultats que està creant la pandèmia per a tenir activitats presencials com acostumava Mans Unides (sopars contra la fam, mercats, obres teatrals...) va iniciar-se l'Assemblea. No podem deixar d'ajudar els germans de terres llunyanes, per més dificultats que tinguem a casa nostra. El lema de la campanya d'enguany és ben significatiu, «Contagja solidaritat», i ens hi hem de dedicar amb nova creativitat. Els participants es van mostrar animats per al treball i, si bé han pogut realitzar la col·lecta quasi a tot arreu, a diversos llocs es farà més endavant, i sobretot les altres activitats complementàries de la col·lecta tindran lloc quan siguin possible. Es posposen, però no es deixaran de fer. A l'Assemblea es van aprovar el Balanç i el Pressupost de l'any 2020, que va poder cobrir tots els objectius programats, i amb un increment d'un 2%

en els recursos. Enguany la perspectiva és força bona.

Es va comunicar la clara distinció que s'ha aconseguit entre Mans Unides d'Andorra pel que fa a Mans Unides d'Espanya, sobretot perquè calia distingir els fons i els recursos entre els dos països. Continuaran aportant una ajuda substancial a la campanya de la Diòcesi, i en tot seran com una agrupació arxiprestal més. El projecte que Mans Unides ajudarà aquest any 2021 està a Uganda, i el compartim amb la Diòcesi germana de Sant Feliu de Llobregat. Té a veure amb un projecte de millora de la seguretat alimentària i dels ingressos de famílies camperoles.

S'edita un nou llibre sobre Sant Ermengol.

ERMENGOI D'URGELL
El bisbe constructor
El bisbe constructor és el títol del llibre editat pel Centre de Pastoral Litúrgica, a càrrec de Josep Lligadas, que fa un recorregut de la seva vida i la seva impactant mort el 3 de novembre de 1035, en caure d'al·tabaix d'un pont que ell mateix havia manat construir a Bar. El llibret, de caràcter divulgatiu, és el 279 de la col·lecció «Sants i Santes». El Dr. Josep Lligadas és doctor en Teologia i especialista en Litúrgia.

El Bisbe d'Urgell Sant Ermengol (979-1035) és el copatró del nostre Bisbat amb la Mare de Déu de Núria, patrona principal. La seva festa se celebra el 3 de novembre i és invocat per a la pluja, i per tots els qui treballen per fer camins, ponts i dreceres per acostar els homes i salvar els obstacles.

Divulgació sobre els temples de Balaguer.

TEMPLES PARRÒQUIA BALAGUER
Els temples de la Parròquia de Balaguer és el títol de l'opuscle de 24 pàgines que

ha preparat la parròquia de Balaguer i el seu rector, Mn. Joan Pujol i Balcells, també Arxiprest de Noguera. Aquesta publicació sobre els temples de la Parròquia de Balaguer s'ha dut a terme amb el suport en la recerca documental de Salvador Solsona i Perejuan, fill de Barbens, i amb les fotografies de Josep Cases. Mn. Joan Pujol assenyala en la seva presentació que «en posar-la a les mans dels balaguerins, els agraïm la seva documentada investigació i les il·lustracions que fan avui possible donar a conèixer la història dels temples de la nostra ciutat».

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La inclusió hauria de ser la "roca" sobre la qual les institucions civils construeixin programes i iniciatives, perquè ningú quedi exclòs, especialment els qui es troben en major dificultat» (3 de desembre).

@Pontifex: «Veniu, Senyor Jesús, fes que els nostres cors que ara estan distrets estiguin vigilants: fes-nos sentir el desig de resar i la necessitat d'estimar» (4 de desembre).

@Pontifex: «La conversió és una gràcia que cal demanar amb força a Déu. Ens

convertim veritablement en la mesura en què ens obrim a la bellesa, a la bondat i a la tendresa de Déu. Llavors deixem el que és fals i efímer per allò que és veritable, bell i dura per sempre» (6 de desembre).

@Pontifex: «Vull ser pròxim a tots els metges, infermers i infermeres en aquest moment en què la pandèmia ens crida a estar prop d'homes i dones que sofreixen. Gràcies per la proximitat, gràcies per la tendresa, gràcies per la professionalitat amb què atenen els malalts» (7 de desembre).

Jornada de formació per a formadors de seminaris

Sobre la temàtica «Eines per al discerniment vocacional», el dia 22 de febrer va tenir lloc una Jornada de formació per a nous formadors, organitzada per la Comissió Episcopal per al Clergat i els Seminaris de la CEE. Van participar-hi uns 50 formadors entre els quals hi havia també delegats de Pastoral Vocacional i vicaris per al clergat.

Van presentar la Jornada, l'Arquebisbe d'Urgell i President de la Comissió, Mons. Joan-Enric Vives, i el President de la Subcomissió per als Seminaris i Bisbe auxiliar de Madrid, Mons. Jesús Vidal, i va participar-hi també Mons. Sebastià Chico, Bisbe auxiliar de Cartagena i membre de la Comissió.

Les ponències van estar a càrrec del Bisbe de Zamora, Mons. Fernando Valera Sánchez, qui va dissertar sobre els elements fo-

namentals a tenir en compte en l'acompanyament espiritual de les noves vocacions, i el Rv. D. Antonio Secilla Buenadicha, encarregat dels grups d'itineraris de discerniment a l'Arxidiòcesi de Madrid i formador del Seminari de Madrid, que va aprofundir en les eines més concretes que han d'ajudar en el discerniment d'aquells que demanen ajuda per discernir la seva vocació sacerdotal.

Aquesta Jornada, juntament amb la que ja va tenir lloc a principis de gener i la que tindrà lloc al maig amb l'Arquebisbe Jorge Carlos Patrón Wong, Arquebisbe-Secretari de la Congregació per al Clergat, són els tres moments que la Comissió per al Clergat i els Seminaris ofereix aquest curs per a la formació permanent dels formadors i, especialment, dels incorporats recentment en els equips formatius.

Mons. Vives assisteix a la Comissió Permanent de la CEE

La Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) es va reunir els dies 23 i 24 de febrer a la Casa de l'Església a Madrid. Hi va participar, telemàticament, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives.

Els bisbes van treballar diverses qüestions:

- Les línies d'acció pastoral de la CEE per al quinquenni 2021-2025.
- La posada en marxa de la carta del Papa Francesc sobre la institució de laics, homes i dones, com a lectors i àcolits.
- Diàleg sobre la posada en marxa del pla de formació per als Seminaris que ja va ser aprovat a l'anterior Plenària.
- Informació sobre l'eutanàsia i el testament vital revisat a la llum de la nova perspectiva legal.
- Informació sobre el treball d'Àbside, que aplega TRECE TV i Cadena COPE.
- Diàleg sobre diverses qüestions d'actualitat.

També es va aprovar el temari de l'Assemblea Plenària prevista per als dies 19 al 23 d'abril pròxims.

També els bisbes van rebre informació sobre temes econòmics, diversos assumptes de seguiment i de les distintes comissions episcopals així com es van dur a terme diversos nomenaments.

Concurs nacional de vídeos per a joves d'Infància Missionera

La diòcesi d'Urgell va participar en l'octava edició del concurs nacional per a petits missioners, que finalment va guanyar una escola rural d'Àvila amb un vídeo raper.

Infància Missionera va organitzar aquest concurs de vídeos, d'abast nacional, amb l'objectiu de que els infants treballin amb la seva creativitat algun aspecte de la vida missionera. En aquesta ocasió, el concurs era de vídeos curts, en els que els infants havien de mostrar, d'alguna manera, el lema d'enguany d'Infància Missionera: «Amb Jesús de Natzaret, som família!»

A Urgell, els infants van participar amb els seus vídeos, i va guanyar el treball de les germanes Martin en l'àmbit diocesà.

Des d'una escola rural, la del municipi de Mingorria-Velayos, a Àvila, un grup de nens de 4rt a 6è de primària van guanyar el premi, amb un rap missioner sobre la família.

En la categoria dels més petits, va guanyar un infant de sis anys de Madrid. Aquesta és la segona vegada que ho fa, una circumstància totalment inèdita fins ara, amb un vídeo en el que explica la seva família.

Els guanyadors rebran una tablet, i els segons i tercers una altaveus bluetooth.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jo 4,43-53]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr., de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. de l'Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i com-

panys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jo 5,17-30]. Sant Patrici (461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jo 5,31-47]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església. *Tortosa*: sant Salvador d'Horta, religiós franciscà, de Santa Coloma de

Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. □ Divendres [2S 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé Lc 2,41-51a)]. Sant Josep, Espòs de la Benaurada Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i màrtir a Flandes.

20. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jo 7,40-53]. Sant Ambrós de Siena, rel.

dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Jr 31,31-34 / Sl 50 / He 5,7-9 / Jo 12,20-33]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.17-20.33b-45)]. Sant Filèmon o Filemó, màrtir (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

Diumenge IV de Quaresma (B)

COMENTARI

«Déu estima tant el món que li ha donat el seu Fill únic»

Escoltem en l'Evangeli d'aquest diumenge unes paraules meravelloses: *Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell.* Això contradiu obertament la sensació o l'afirmació d'un Déu llunyà, d'un Déu despreocupat pel bé dels homes, d'un Déu que viu en el seu món. Ara bé, la salvació de Déu només es farà realitat si nosaltres volem. Cert que el Senyor ens la regala, però cal acceptar-la: *Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.* I la raó és perquè no han volgut acceptar aquest do de Déu: *Déu ens ha condemnat perquè quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum.* Per tant, la condemna no és mai obra de Déu, sinó conseqüència de la nostra conducta. Déu vol la salvació, ens estima i no pot voler mai el mal i la condemna dels homes. Però ens ha fet lliures; ens ha donat la possibilitat (terrible) de rebutjar Déu, de rebutjar la llum, la salvació. En aquest cas, Déu només fa que respectar la nostra llibertat.

La primera lectura ens parla precisament del pecat dels homes. *Els es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deien i escarnien el seus profetes. Conseqüència: Els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus... el rei dels caldeus deportà els qui s'havien escapat de morir per l'espasa.*

Pau insisteix en l'amor de Déu: *Déu que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts per les nostres culpes.* I tot és do de Déu: *A vosaltres que heu cregut, us han salvat per gràcia, no ve de vosaltres, és un do de Déu. No és fruit d'unes obres perquè ningú no pugui gloriar-se'n.* Hi ha alguna cosa més consoladora i gratificant?: Déu ens estima infinitament i de forma totalment gratuïta perquè no hi té cap obligació! Tot és do.

Mn. Jaume Pedrés

▶ Lectura del segon llibre de les Cròniques (2Cr 36,14-16.19-23)

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reinclidien continuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruí dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys. Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgés, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui.»

▶ Salm responsorial (136)

R. *Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,4-10)

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres, que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres, que heu cregut, us ha salvat per gràcia. No ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n; som obra seva: ell ens ha creat en Jesucrist per dedicar-nos a unes bones obres que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 3,14-21)

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat sí que busquen la plena llum i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu.»

▶ Lectura del segundo libro de las Crónicas (2Crón 36,14-16.19-23)

En aquellos días, todos los jefes, los sacerdotes y el pueblo multiplicaron sus infidelidades, imitando las aberraciones de los pueblos y profanando el templo del Señor, que él había consagrado en Jerusalén.

El Señor, Dios de sus padres, les enviaba mensajeros a diario porque sentía lástima de su pueblo y de su morada; pero ellos escarnecían a los mensajeros de Dios, se reían de sus palabras y se burlaban de sus profetas, hasta que la ira del Señor se encendió irremediabilmente contra su pueblo. Incendiaron el templo de Dios, derribaron la muralla de Jerusalén, incendiaron todos sus palacios y destruyeron todos los objetos valiosos. Deportó a Babilonia a todos los que habían escapado de la espada. Fueron esclavos suyos y de sus hijos hasta el advenimiento del reino persa.

Así se cumplió lo que había dicho Dios por medio de Jeremías: «Hasta que la tierra pague los sábados, descansará todos los días de la desolación, hasta cumplirse setenta años.»

En el año primero de Ciro, rey de Persia, para cumplir lo que había dicho Dios por medio de Jeremías, el Señor movió a Ciro, rey de Persia, a promulgar de palabra y por escrito en todo su reino: «Así dice Ciro, rey de Persia: El Señor, Dios del cielo, me ha entregado todos los reinos de la tierra. Él me ha encargado construirle un templo en Jerusalén de Judá. Quien de entre vosotros pertenezca a ese pueblo, puede volver. ¡Que el Señor, su Dios, esté con él!».

▶ Salmo responsorial (136)

R. *Que se me pegue la lengua al paladar si no me acuerdo de ti.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,4-10)

Hermanos:

Dios, rico en misericordia, por el gran amor con que nos amó, estando nosotros muertos por los pecados, nos ha hecho revivir con Cristo —estáis salvados por pura gracia—; nos ha resucitado con Cristo Jesús, nos ha sentado en el cielo con él, para revelar en los tiempos venideros la inmensa riqueza de su gracia, mediante su bondad para con nosotros en Cristo Jesús. En efecto, por gracia estáis salvados, mediante la fe. Y esto no viene de vosotros: es don de Dios. Tampoco viene de las obras, para que nadie pueda presumir. Somos, pues, obra suya. Dios nos ha creado en Cristo Jesús, para que nos dediquemos a las buenas obras, que de antemano dispuso él que practicásemos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,14-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a Nicodemo: «Lo mismo que Moisés elevó la serpiente en el desierto, así tiene que ser elevado el Hijo del hombre, para que todo el que cree en él tenga vida eterna. Porque tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios. Este es el juicio: que la luz vino al mundo, y los hombres prefirieron la tiniebla a la luz, porque sus obras eran malas. Pues todo el que obra el mal detesta la luz, y no se acerca a la luz, para no verse acusado por sus obras. En cambio, el que obra la verdad se acerca a la luz, para que se vea que sus obras están hechas según Dios.»